

የጦር መሣሪያ ሳንሰብስ ሰይጣንን መዋጋት አንችልም

ለእውነተኛው መንፈሳዊ ጦርነት ብቁ የሚያደርገን የእኛ ውስጥ የሆነው ጉልበታችን ሳይሆን፤ ሁሉን ማድረግ በሚችለው የእግዚአብሔር ላይ መታመናችን ብቻ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ «የዲያብሉስን የተገዙ ሥራ መቃወም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ በሙሉ ልበሱ» (ኤፌ. 6:1) በማለት ይመክረናል። «የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ መልበስ» ማለት ኃይሉን በግል ሕይወታችን መለማ መድ ማለት ሲሆን፤ ለዚህም መጀመሪያ በእውነተኛ የልብ መለወጥ ከርሱቶስን ወደ ግል ሕይወታችን ማስገባት ይኖርብናል። እውነተኛ የልብ መለወጥ ሳይኖረን «በእግዚአብሔር ላይ ሙሉ እምነትና ትምክህት አለኝ» ማለት አንችልም። የልብ መለወጥ ከሌለን ደግሞ የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ መልበስ አንችልም። የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ በሙሉ ካልለበስን ደግሞ ወደ ጦር ሜዳ ገብተን ሰይጣንን በቀላሉ ማሸነፍ አንችልም። ጠላታችን ራቂታችንን መሆናችንና፤ እንዲሁም ምንም ዓይነት የጦር መሣሪያ በእጃችን አለመያዛችንን አይቶ ፋከራችን ሳያስደነግጠው በቀላሉ ተዋግቶ ያሸንፈናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ በሚመለከት ሀሳብ ላይ ሁለት ነገር እንድናደርግ ይመክረናል። አንደኛው «የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ» እንድንለብስ ሲሆን፤ ሁለተኛው ሰይጣንን

«እንደንቃወመው» ነው። ለጦርነት ከመሄዳችን በፊት እንደሚገባ መልበስ ያለብን የጦር መሣሪያ ምን ዓይነት እንደሆነ ከዚህ ቀጥሎ በጥንቃቄ እንመረምራለን። ቀደም ሲል ግን ይህን «የጦር መሣሪያ» የማይልብሱ ሰዎች ምን ዓይነት የሕይወት አቋም እንደሚኖራቸው እንመለከታለን።

ክርስቶስን ያልለበሰ ሰው ፀጋ የራቀውና ፍጹም የተራቀተ ሰው ነው። እግዚአብሔር አዳምን ፈጥሮ በምድር ላይ ሲያኖረውት ሙሉ የፀጋ ልብሱን አልብሶት ነው። ይሁን እንጂ አዳምና ሄዋን «አታድርጉ» የተባሉትን ካደረጉ በኋላ ሰይጣን የለበሱትን የጸጋ ልብሱ ሙሉ በሙሉ ስለገፈፈ «ራቁታቸውን መሆናቸውን አወቁ» (ዘፍ. 3:7)። ሰይጣን የለበሱትን የጸጋ ልብሱ ከላያቸው ላይ ገሮ ስለወሰደባቸው ለኃጢአት ፍጹም የተጋለጡና ደካማ ፍጥረቶች ሆኑ። ልባቸውም በኃጢአት ምክንያት የደነደነ በመሆኑ እግዚአብሔርን መበደላቸውን ተገንዝበው ምህረቱንና ይቅርታውን በመለመን ፈንታ እርሱ በርሳቸው ይካሄዱ ነበር። እግዚአብሔር እንደገና በልጁ ደም እስከገዛው ድረስ ሰይጣን የሰውን ልጅ ራቁትነቱን በመጠቀም ወደ ሕይወቱ ዘልቆ በመግዛት የግል ባሪያው ማድረጉን ቀጠለ። አሁንም ቢሆን ሰው የልቡን በር ከፍቶ ሰይጣንን በፈቃዱ ወደ ሕይወቱ ካስገዛው ሰይጣን በተከፈተለት በር በመግዛት የዚያ ሰው «ንጉሥ ነኝ» ብሎ ዙፋኑን ዘርግቶ ይቀመጣል። ከእግዚአብሔር ጋር የሚያጋውትንና እንዲሁም ዘላለማዊ ሞት ላይ ሊጥሉት የሚችሉትን አደገኛ የሆኑ ኃጢአቶችንም በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ መዝራት ይጀምራል። ስለዚህ ከሰይጣን ጥቃት ለመዳን ክርስቶስን ወደ ሕይወታችን ማስገዛትና እንዲሁም የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ መልበስ ይገባል።

ዕቃ ጦር አለመልበስ ግለት ያለእግዚአብሔር መኖር ግለት ነው። ያለእግዚአብሔር ከሆንን የእግዚአብሔር ልጆች አይደለንም ግለት ነው። የእርሱ ካልሆንን «በዓየር ያሉትን የመናፍብት ኃይሎች የሚገዛውን የምንከተል» (ኤፌ. 2:2) መሆናችን ነው። ያለእግዚአብሔር ከሆንን በሕይወታችን የሚያጋጥመንን ትግል ሁሉ ለብቻችን ተዋግተን ማሸንፍ አለብን። ያ ደግሞ ከእኛ አቅም በላይ ነው። የእርሱ ከሆንን ግን በማንኛውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብንሆን ጠላታችንን የምናሸንፍበትን እግዚአብሔር ኃይሉን ይሰጠናል። ሰይጣንም ያለእግዚአብሔር ፈቃድ ሊነካን አይችልም።

ያለእግዚአብሔር እርዳታ በርኩላን ሠራዊትና እንዲሁም ነፍስንና መንፈስን በሚዋጉ ኃጢአቶች መከበብ ምን ያህል የሚያስፈራ ነው? እንዲህ ዓይነቱ ሰው የሚረዳውና እንዲሁም የሚጠራው አምላክ ስለሌለው ሰይጣን በቀላሉ በጫጭቆ ይጥለዋል። ምንም ዓይነት ጠንካራና ደፋር ሰው ቢሆንም እግዚአብሔር ከተወው ወይም ከሌለው የሰረዘውን ጉልበትና ድፍረት ሁሉ ያጣል። «ደካማ ወይም ጥቃቅን

ናቸው» የሚባሉት ነገሮች እንኳን ከተደላደለበት ሥፍራ ፈንቅለው ሊጥሉት ይችላሉ። አያሱና ካሌብ «...እነዚያም የሚኖሩትን ሕዝቦች አትፍሯቸው፤ እኛ በተላላ በጦርነት ድል እንነሣቸዋለን፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው፤ እነርሱን ይጠብቁ የብሩትንም አግልከኑ ድል ነሥቷቸዋል፤ ስለዚህ ፈጽሞ አትፍሯቸው» (ክሀ. 14:9) በግለት እስኪያረጋጓቸው ድረስ፤ እስራኤላውያን በከነአ ናውያን ፊት በፍርሃት ተዋልተው ነበር። ልክ እንደዚህ እግዚአብሔርን ተገኝቶ ያሳደረገ ሰው ተሕይወቱ በፍርሃት የተዋላ ይሆናል።

በጦርነት ወቅት «የጦር ዕቃ» ሳይለብስ ወደ ጦር ሚዳ የሚሄድ፤ በጦርነት ውስጥ ያለው አደጋ ምን እንደሆነ ያልተረዳ ሞኝ ሰው ነው። «ክርስቲያን ነኝ» ብሎ ክርስቶስን ሳይለብስ ለጦርነት የሚወጣ ሰው፤ በብርሃን ሳይሆን በጨለማ ውስጥ ሆኖ የሚዋጋ መሆኑን ግወቅ አለበት። ጳውሎስ «ቀደም ሲል በጨለማ ትመላለሱ ነበር፤ አሁን ግን በጌታ ውስጥ ብርሃንን አግኝታችኋል» ይላል (ኢፌ. 5:8)። ክርስቲያኖች እንደ ብርሃን ልጆች እግዚአብሔር የሰጠን አንዳንድ ተስፋዎችና እውነቶች በግልጽ የማይታዩን ጊዜ ይኑር እንጂ፤ ክርስቶስን የማያውቁ ሰዎች የሌላቸው መንፈሳዊ ዓይን፤ እኛ አለን። በክርስቶስ ያልተለወጠ ሰው ሰይጣንን መቃወም አይችልም፤ ክርስቲያን ግን በፊተና ምርኮኛ ሆኖ በሰይጣን ቢወሰድ እንኳን፤ ሰይጣንን ታግሎ ነፍሱን ከጠላት እጅ ግስለቀቅ እንደሚችል ያውቃል።

የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ያልለበሰ ሰው፤ ሰይጣን በሕይወቱ ላይ የሚዋኑትን ቀንበር ግንኙነት አይችልም። ሰይጣን የሰውን ነፍስ አስር መያዝ የሚችል ብርቱ ኃይል እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ሉቃስ 11:21)። ሰማያዊ ኃይል ካልገታው፤ ሰይጣን ሁሉንም በቁጥጥሩ ሥር ግዋል ይችላል። መንፈስ ቅዱስ ለቅዱሳን የራሱ የሆነውን መልካም ነገር ይኸውም፤ ልባቸውን በፍቅር፤ በደስታና በተቀደሰው ፍላጎት ሲሞላ፤ ሰይጣን ደግሞ ለኃጢአተኞች የራሱን ባህሪ የሚያሳየውንና እንዲሁም የእርሱ በሆኑት ከፉ ነገሮች፤ ይኸውም በትዕቢት፤ በፍትወት፤ በውሸትና እነዚህን በመሳሰሉ ኃጢአቶች ልባቸውን ይዋላዋል።

«ክርስቶስን አልለብስም» የሚል ሰው፤ የእግዚአብሔር ጠላት መሆኑን ግወቅ ነው። የእግዚአብሔር ጠላት የሆነ ሁሉ የሰይጣን ወዳጅ እንደሆነ የታወቀ ነው። የሰይጣን ወዳጅ ከሆነ ደግሞ ሰው ወዳጁን ስለማይዋጋ ሰይጣንንም አይዋጋም ግለት ነው። በንስህ ያልተለወጠ ልብ ያለው ሰው፤ በመልካም ምግብ ሰይጣንንና ኃጢአትን የሚዋጋ ይምሰል እንጂ፤ ብዙም ሳይቆይ የግብዝነት ጨዋታ የሚጫወት መሆኑ ይታወቃል።

ጥንኛውም ዓይነት «የጦር ዕቃ» በጦርነት ወቅት ጠላትን ለማጥቃትም ሆነ ለመከላከል ደረዳል ግለት አይደለም። የአንድ አገር ወታደር ወደ ጦር ጧዳ ሲዘምት የረለገውንና ደስ ያለውን መሣሪያ ይዞ አይሄድም፤ ሃገር ጥን የጦር አዛዥ ይዞ እንዲሄድ የነገረውን መሣሪያ ብቻ ይዞ ይሄዳል። የረለገውንና እርሱ የመረጠውን ዓይነት መሣሪያ ብቻ ይዞ ቢሄድ በራሱ ላይ ብቻ ሳይሆን በመላው ሠራዊት ላይ ትልቅ መጽኑን ያስከትል ነበር። ክርስቲያን ወታደርም ወደ መንፈሳዊ ጦር ጧዳ ሲሄድ እግዚአብሔር «ሰይጣንን የምትዋጋበት መሣሪያህ ይሄ ነው፤ የምትዋጋውም በዚህ ዓይነት ነው» በማለት መመሪያና ትዕዛዝ ይሰጣል። እግዚአብሔር ከሰጠው መሣሪያ ሌላ ለመጠቀም የሚሞክር ቢኖር ተጠቅሞ የተቀነሰ በጋጠላትና በሰይጣን ላይ እንደማያገኝ የታወቀ ነው።

የእግዚአብሔር ሀሳብ እንደ ሰው ሀሳብ አይደለም። መሴ የእስራኤልን ሕዝብ በራሱ መንገድና ጥበብ ከግብጽ ለማውጣት ቢሞክር ኖሮ የግብጽን ምድር ለቀው ከመውጣታቸው በፊት የግብጽውያንን ፈረሶችና መሣሪያዎቻቸውን ይዘው እንዲወጡ ያደርግ ነበር። እግዚአብሔር ጥን መሴ የእስራኤልን ሕዝብ ከግብጽ እንዲወጡ የነገራቸው ምንም ዓይነት የጦር መሣሪያ በእጃቸው ሳይዙ በእግራቸው ተገዘው እንዲወጡ ነበር። እንዲሁም የሚዋጉት ጦርነት የእግዚአብሔር ስለነበረ ያጋጠማቸውን ጦርነት ሁሉ የተዋጉት ልክ እርሱ ባዘዛቸው መሠረት ነበር። መሣሪያቸውም ሆነ የጦርነት ታክቲካቸው (ስልታቸው) ከእግዚአብሔር የተቀበሉት ነበር። እኛስ ከእስራኤላውያን ሕይወት ምን እንግራለን? ወደ ሰማያዊው ቢታችን በምናደርገው ጉዞ እግዚአብሔር የሰጠንን ሀገርና መመሪያ ተከትለን እንጓዝ ይሆን?

ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ጦር ዕቃ ከመታመን ይልቅ የጦር ዕቃውን በሠራው በእግዚአብሔር መታመን ይገባል። መሣሪያችን ጠንካራና ኃይለኛ ሊሆን የሚችለው በእግዚአብሔር ፈቃድ የተሠራ መሆኑን ግመን የቻልን እንደሆነ ብቻ ነው። የእስራኤል ሕዝብ የቃል ኪዳን ታቦት በጉዞአቸው ላይ ከፈታቸው እየቀደመ ሲሄድ ለእስራኤል ሕዝብ ተገን ነበር፤ ይሁን እንጂ ከእግዚአብሔር ይልቅ የቃል ኪዳን ታቦት የሚያከብሩና የሚያመልኩ ከሆነ ግን ያ ለእነርሱ መጥፊያቸው ይሆናል። ክርስቲያኖችም እግዚአብሔር መከላከያ እንዲሆንና እንዲሁም እርሱን እንድናከብርበት የሚሰጠንን ሲጠቃዎች በአግባቡ እንድንጠቀም ባቸው እንጂ ሲጠቃውን ከሰጠን አምላክ የበለጠ እንድናከብራቸውና እንድናመልካቸው አይደለም።

የጦር ዕቃውን የሚሰጠን እግዚአብሔር ከሆነ አጠቃቀሙንም የሚያስተምረን እግዚአብሔር ነው። ከጠላት የሚከላከልን የእግዚአብሔር ጦር ዕቃ እንጂ ግንኛውም ዓይነት ዕቃ ጦር እንዳልሆነ ተመ

ልክተናል። ጸሎት እምነት ተስፋና ቅድስና የጦር ዕቃወች ናቸውን? የጦር ዕቃ መሆን የሚችሉት እግዚአብሔር ራሱ የደነጋቸው ከሆኑ ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ዓለምን ማሸነፍ የሚችለው ከእግዚአብሔር የተወለደ ብቻ እንደሆነ ይናገራል። ሰይጣን ራቂታችንን ወይም ያለጦር ዕቃ ማስቀረት ካልቻለ ሌላ ዘዴው እውነት መሳይ የሆኑና ፈጽሞ ሊከላከሉልን የማይችሉ ደካማ ዕቃ ጦሮች እንደንታጠቅ ማድርግ ነው። ከነዚህ እውነት መሳይ ዕቃ ጦሮች መካከል አንደኛው «የራሳችን የጽድቅ ሥራ» ነው። በዚህ የጽድቅ ሥራችን እግዚአብሔርንና ሰዎችን ለመማረክ እንድንሞክር ያደርገናል። ትክክለኛ የጦር ዕቃ የማይለብሱ ለመሆኑ በእግዚአብሔር የሚያምኑ ናቸው ማለት ይሆን? አይደለም። ቢያምኑም የታጠቁት ዕቃ ጦር በክፉ ቀን ተዋግተው ሰይጣንን ሊያሸንፉበት የሚችሉ ለመሆናቸው ግን በጣም አጠያያቂና አጠራጣሪ ነው። ከሰይጣንና ከሞትና በመጨረሻም ከፍርድ ፊት ሲቀርቡት እርቃናቸውን ሆነው ይገኛሉ። «ዕቃ ጦር» ታጥቀናል ብለው ቢያውቁም ሕይወታቸው የተጋለጠ በመሆኑ ምንጊዜም በሰይጣን ከመጠቃት ነጻ አይሆኑም።

አንዳንድ እውነት የሚመስል «ዕቃ ጦር» ትክክለኛውን የጦር ዕቃ ስለሚመስል ብዙዎቻችን በቀላሉ እንሞኛለን። ጌታችን ሲገለጥ የትኛው ትክክለኛና እውነተኛ እንደሆነ ይለየዋል። የሚያብልጧልዎ ሰይፍ በእጅ መያዝ እችላለሁ። እንደ ምላጭ ስለት ባለው ምላሴ ለረጅም ጊዜ እየጮሁኩ መስጠክ እችላለሁ። ታዲያ ይህን የሚያዩና የሚሰሙ እኔ «ቅዱስ» ወይም ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው አለመሆኔን መገንዘብ ቅዱስ ካልገለጸለት የሚጠራጠር ግን ነው? የማልጠብቀው ወይም ችላ የምለው የእግዚአብሔር ሕግ አንድም አይኖርም። ከውጪ በማሳየው ሁኔታ ልቡ የማይሳብና የማይነካ አይኖርም። ያለሁበትን ሁኔታ ማጋለጥ የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ያም ሆኖ ሰይጣን ልቤን አደንድኖታልና በቀላሉ መቀበልና መለወጥ አይሆንልምኝ። እንግዲህ የእግዚአብሔርን እውነተኛውንም የጦር ዕቃ ለመልበስ ከፈለግሁ በአሮጌ ዕቃ ጦር ላይ ደርቤ መልበስ ስለማልችል አስተዳሜ እንደ መርገም ጨርቅ የረከሰውን የጽድቅ ሽማግሌ አውልቄ መጣል አለብኝ። ራሱን አዋርዶና ገላጦ በእግዚአብሔር ፊት የሚቆም ትክክለኛ ዕርዳታ እንደሚያስፈልገው የተገነዘበ ሰው ነው። እንዲህ ዓይነቱን ሰው እግዚአብሔር አሮጌውን አስወግዶ አዲስ የዕቃ ጦር ያለብሰዋል።

2.

የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ በከፊል ሳይሆን በሙሉ እንልበስ

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ «በሙሉ ልበሱ» (ኤፌ. 6:11) በማለት ይመከረናል። «በሙሉ» ሲል «ሳይልበስ የቀረ» ከፍል እንደይኖር ማለቱ ነው። ካልሆነ ተንኮለኛው ዲያብሎስ የሚወረውረው

ጦር ቀዳሳ አግኝቶ ወገቱ ሊጥለን ይችላል። ሰው ከላይ እስከታች ለብሶ ዓይኑን ሳይሸፍን ቢቀርብ ሰይጣን በዓይኑ አግኝቷት በፍትወት ጦሩ ይወጋዋል። ሐዋን «ፍሬዋ የምታመር» መሆኗን ስትመለከት መርዛቸው የሆነው ጦር ልቧን ወጋው። ዓይኖችን ሸፍነን ጆሯችን የተጋለጠ ከሆነ ደግሞ በምንሰማው ክፉ ወር ሕይወታችንን ወግቶ ለመጣል ይሞክራል።

ጠላታችን በአንድ አቅጣጫ ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ በዙሪያችን ይገኛል። ፈተናውንም እየከፋፈለና ሥፍራ እየለዋወጠ ያቀርብናል። አንዴ እዚህ ሌላ ጊዜ ደግሞ እዚያ እያለ ግዕበሉን ያስነሳብናል። በአንድ በኩል ሰፍቆመው በሌላ በረ ወይም አቅጣጫ ብቻ ይላል። የእግዚአብሔር የጦር መሣሪያ እያንዳንዱ ክፍል የተለየ ሥራና አገልግሎት አለው። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ክፍል ዓላማና ጥቅም እንዲኖረው አድርጎ የፈጠረው ስለሆነ «ይሄኛው አያስፈልገኝም» የምንለው ክፍል አይኖርም። እያንዳንዱ ክፍል አስፈላጊ መሆኑ ብቻ ሳይሆን ፍጹምና የተሟላ ነው።

ሰይጣን በክርስቲያኖች ሕይወት ትልቁ ዓላማው ሁልጊዜ ተስፋ ግንቀረጥና ግራ ግጋባትና ረብሻን መፍጠር ነው። ግራ ሰንጋባት በምንወስደው እርምጃና በምንኖረው ኑሮ እርግጠኞች መሆን አትችን ሰንወላውልተ የመሸንፍና የተስፋ መቁረጥ ስሜት ሲጫነን ሰይጣን በሕይወታችን የሚፈልገውን ዓላማ እየፈጸመ መሆኑን መረዳትና መገንዘብ ይገባል። የእግዚአብሔር ቃል የሰይጣንን ውጊያና እንዲሁም የውጊያውን ስልት አውቀን የምንቋቋምበትን መመሪያ ይሰጠናል። ጳውሎስ «በጌታና በእርሱም ታላቅ ኃይል በርቱ» (ኢፌ. 6:10) ሲለን የሰይጣንን ኃይል መቋቋም (ማሸነፍ) እንደሚቻል በማመን ነው። ይሄ ቃል እኛን የሚያደፋፍረን ቢሆንም ምን ግድረግ እንደሚገባን ግን በግልጽ አይነግረንም። ጥያቄያችን በጌታ ውስጥ እንዴት ብርቱ መሆን እንችላለን? የሚል ነው። ለዚህ ጥያቄ መልስ እንዲሆን ጳውሎስ የሰጠን ምክር «የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያ በመሉ ልበሉ» የሚል ነው። ጳውሎስ በጌታ ኃይል ውስጥ የበረታን እንድንሆን የሰጠን ሀሳብ «እውነትን እንደ ዝናር ታጥቃችሁ ጽድቅን እንደ ጥሩ ለብሳችሁ የሰጣችን የምስቸራች ቃል እንደ ጫማ በእግርቻችሁ አጥልቃችሁ በመሄጋጀት ቁሙ» (ኢፌ. 6:14-15) የሚል ነው።

ጳውሎስ እዚህ ላይ ምሳሌ በተሞላበት ቋንቋ ሲገልጽ እናያለን። እዚህ ምሳሌዎች እንጂ በእርግጥ በዓይን የሚታዩት በእጅ የሚጨበጡ ነገሮች አይደሉም። ሀሳቡን የበለጠ ለመረዳት ምሳሌዎቹ ምን እንደሚያመለክቱ መረዳት ያስፈልገናል። የጦር ዕቃው በጌታ ውስጥ ብርቱ እንድንሆን የሚያግዝን ነው። ይሄ የጦር ዕቃ ሌላ ነገር ሳይሆን ጌታ ኢየሱስ ግንኙነቱን የሚገልጽ ነው። ጳውሎስ የዕቃ ጦሮችን ክፍል ሲዘረዝር ስለ ክርስቶስ ሲናገርም መሆኑን እንዲሁም ኢየሱስን በምን

ዓይነት ሁኔታ ልናየው እንደሚገባ ሲገልጸው ነው። ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች ሲጽፍ፥ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሉት እንጂ፥ የሥጋችሁን ፍላጎት ለማርካት አታስቡ» ይላቸዋል (ሮሜ 13:14)። ይሄም የጦር ዕቃችን ምንጭ ክርስቶስ እንደሆነ ያሳያል። መከላከያችን ክርስቶስ ብቻ ነው። ስለዚህ የጦር ዕቃዎችን በተናጠል ስናጠና፥ ተጨባጭ በሆነ መንገድ ክርስቶስን እንዴት መያዝና መጠቀም እንዳለብንና እንዲሁም እርሱ የሚዋጉንን የከፋ መናፍብትን ኃይሎች እንዴት እንደሚዋጋልን ያሳውቀናል። ክርስቶስ መከላከያችን እንዲሆን ራሱን የሰጠን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፥ እኛም ተቀብለን በጥቅም ላይ ልንገለገልበት ይገባል። “እውነትን” ካልተጠቀምንበት ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም። ስለ “ቅድስና” በአጠቃላይ መናገር ቀላል ነው። አንዳንዴ ከመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ቃል ያለቦታው በመሰንጠቅና በመውሰድ እንደ «ድማምት» ተጠቅመን በዚያ አሸናፊ ሕይወት ለመኖር የምንሞክርበት ጊዜ አለ። በክርስትና ሕይወቱ ትግል ለበዛበት አማኝ «ለጥያቄህ ሁሉ መልሱ እግዚአብሔር ነው» እንለዋለን። «ይህን አውቃለሁ፤ ግን መልስ የሚሆነው በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ነው?» ብሎ ሲጠይቀን የምንሰጠው መልስ እንዲኖረን ያስፈልጋል።

እያንዳንዱን ዕቃ ጦር በዝርዝር ከመመልከታችን በፊት ስለዚህ ዕቃ ጦርች ሁለት አስፈላጊ የሆኑትን እውነቶች መረዳት ያስፈልገናል። ይኸውም፦

1 እነዚህ ስድስት ዕቃ ጦርች በሁለት የተከፈሉ ሲሆኑ፥ የመጀመሪያዎቹ ሦስቱ፦

- ① እውነትን እንደ ዝናር ታጥቃችሁ...
- ② ጽድቅን እንደ ጥሩር ለጠላችሁ...
- ③ የሰላምን የምሥራች ቃል እንደ ጫማ በእግራችሁ አጥልቃችሁ...» - እነዚህን ቀደም ሲል በሕይወታችን ያደረግናቸው ወይንም የፈጸምናቸው መሆናቸውን ነው። እንዲሁም በሁለተኛው ክፍል ያሉት ሦስቱ ደግሞ
- ① ...እምነትን እንደ ጋሻ አንሠጡ፤
- ② ...ደህንነትን እንደ ራስ ቁር በራሳችሁ ድፉ፤
- ③ ...የእግዚአብሔርን ቃል እንደ መንፈስ ቅዱስ ሰይፍ ያዙ...» የሚለው ውጊያ ባጋጠመን ጊዜ ሁሉ እየደጋገምን የምንደዛቸውና የምንጠቀምባቸው መሣሪያዎች መሆናቸው ነው።

2 ግወት የሚያስፈልገን እነዚህ ዕቃ ጦርች የተዘረዘሩት አስፈላጊ የሆነ ቅደም ተከተል ይዟል። ስለሆነ፥ በአጠቃቀማችን ቅደም ተከተላቸውን ማዛዣት እንደሌለብን ነው። ለምሳሌ፥ ብዙ ክርስቲያኖች «የቃሉን ሰይፍ» በደንብ መጠቀም የማይሆንላቸው ቀደም ሲል «በእውነት መቀነት» ላይታጠቁ በመቅ

ረታቸው ነው። መጀመሪያ መሆን ያለበትን መጨረሻ፣ መጨረሻ መሆን ያለበትን መጀመሪያ አድርገን መጠቀም የምንጠብቀውን ዓይነት ውጤት አያሰጠንም።

በታሪክ የሰው ልጅ በዘመናት ሁሉ ከተለያዩ ጠላቶች ራሱን ለመጠበቅና ለመከላከል ሲል የጦር መሣሪያ ግዳብር ላይ የብረውን እሽቅድምድም እናውቃለን። ክርስቲያን ከጠላቱ ከሰይጣን የሚገጥመው ጦርነት ስላለበት ራሱን የሚከላከልበት መሣሪያ ያስፈልገዋል። በግድፍ ለሽነትና በቸልተኝነት ክርስቲያን ለዚህ ጠላቱ ራሱን ከፋፍቶና አጋልጦ መስጠት የለበትም። እግዚአብሔር ክርስቲያኖች ራሳቸውን የሚከላከሉበትና የሚዋጉበትን መሣሪያዎች ምን እንደሆኑና እንዴት መጠቀም እንዳለባቸው በጳውሎስ አማካኝነት ገልጾልናል። እኛን ሊከላከሉን (ሊሸፍኑን) የሚችሉ የጦር ዕቃዎች የእግዚአብሔር እንጂ እኛ የሠራናቸው እንዳልሆኑ ማወቅ ይገባል። በክፉ ቀን ሊቋቋሙሉን የሚችሉት የእኛ ቅድስና፣ የእኛ እምነት፣ የእኛ ወንጌል አይደለም። እነዚህን ዕቃ ጦሮች ወደ ጦርነት ውስጥ ከመግታችን በፊት ልንጠቀምባቸው ይገባል። ሰይጣን ፍላጻውን እስኪወረውርብን ድረስ ቁጭብን መጠበቅ አይገባንም።

3 የእግዚአብሔር የጦር መሣሪያ ምንድነው?

ሀ. የእውነትን መቀነት

«...እውነትን እንደ ዝናር ታጥቃችሁ...» ሲል የዕቃ ጦር አለባበሳችን የሚጀምረው ከዚህ እንደሆነ እናያለን። ወገባችንን መታጠቃችን ለጦርነት ዝግጁ መሆናችንን ያሳያል። በእውነት ካልታጠቅን ወደ ጦር ሜዳ መሄድ አንችልም። «ወገባችንን በእውነት መታጠቅ» ማለት ምን ማለት ነው? ሰይጣን አንደኛው መዋጊያ መሣሪያው በውሸትና በተላላቅ ትምህርትና ሀሳብ አዕምሮአችንን መመላት ነው። ሰይጣን ከመጀመሪያው ጀምሮ የውሸት ሁሉ ምንጭ ነው። ኢየሱስ ራሱ ስለ ሰይጣን የውሸት ባህሪ ሲናገር፣ «...እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ፣ የሐሰትም አባት ነው» (ዮሐ. 8:44) ይለዋል። የመጀመሪያውን ሰው ሲወጋው መጀመሪያ የተጠቀመበት የውሸት መሣሪያውን ነው። እግዚአብሔር አዳምን “...ደጉን ከክፉ ለመለየት የሚያስችል ዕውቀት ከሚሰጠው ዛፍ ፍሬ አትብላ፤ ምክንያቱም ከዚህ ዛፍ ፍሬ በበላህነት ቀን በእርግጥ ትሞታለህ” (ዘፍ. 2:17) ብሎት አበር። ሰይጣን ግን «...በፍጹም አትሞታም...» በማለት ውሸቱን ነገራት።

ሰይጣን ሁልጊዜ ጥረቱ በአዕምሮአችን ልዩ ልዩ ጥርጣሬዎች መፍጠር ነው። «እግዚአብሔር የፍቅር አምላክ አይደለም፤ ...እግዚ

አብሔር ዓለምን ሁሉ አይቆጣጠርም፤ ...እኔ ኃጢአተኛ በመሆኔ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን አልችልም፤ ...እግዚአብሔር እንደ እኔ ዓይነቱን አያድንም፤ ...ይቅር እንዳለኝ በምን አውቃለሁ? ...ክርስቲያን መሆን አልችልም...» በማለት እንደንጠራጠር ሁልጊዜ የጥርጣሬ እንክርዳድ በውስጣችን ይዘራል። በተስፋ መቁረጥ ልባችን ሲሞላ መንፈሳዊ ሕይወታችን ሲቀዘቅዝና ሲደክም፣ እነዚህን ስሜቶች ጠላታችን ሰይጣን የረዉብን መሆኑን ስለማናውቅ፣ መልሰን ሰይጣንን የምንቋቋመው በምን ዓይነት መንገድ ነው? አንደኛው ወገኖቻችን በእውነት መቀነት መታመቅ ነው። ይሄ «እውነት» ምንድነው? ኢየሱስ «እኔ መንገድና እውነት፣ ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» አለ (ዮሐ. 14:6)። ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም የሆነ «እውነት» ነው። በሰይጣንና በሠራዊቱ ድል ተመተን እንዳንወሰድ የሚጠነቅቅ ለርሱ ብቻ ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ለበሰት» ብሎ የሚመክረን (ሮሜ 13:14)።

ጌታን በተቀበልንበት ጊዜ ወገኖቻችን እንዴት በእውነት መቀነት እንደታጠቁን እናስታውሳለን። «በእውነት ወገኖቻችን መታጠቅ» ስንል ክርስቶስን ልክ ባገኘንበት ወቅት በእርሱ ውስጥ ያለውን እውነት ሁሉ እንዲሁም የሕይወት ቁልፍ የሆነው የዓለም ምስጢራት ገላጭ የሆነውን እርሱ «ፍጹም እውነት» የሆነውን አገኘነው ማለት ነው። እርሱም ኢየሱስ እውነትና «የሕይወት ቁልፍ» ነው። ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ሲጽፍ፣ «...የተሰወረ የጥበብና የዕውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነው...» ይላል (ቆላ. 3:3)። ሰይጣን እምነታችንን ለማናጋት በክርስቶስ ላይ ያለንን ተስፋ ለማዉላትና ተስፋ ለማስቀረጥ፣ «...በኢየሱስ አምናለሁት ላለሁ፤ በሁሉ ነገር ኃይልና ሥልጣን ያለው ነው ብለህ ተቀበልክ እንጂ ምንም ዓይነት መረጃና ማረጋገጫ የለህም፤ ይሄ ደግሞ ዕውር (ጭፍን) የሆነ እምነት ነው» ይለናል። እዚህ ላይ ማወቅ ያለብን፣ «እውነት» ክርስቶስ ሙሉ ሥልጣንና ኃይል እንዳለው ራሱን ገልጦ በመረጃ ገልጾልናል። ይህ ኢየሱስ «እውነት» መሆኑን በሕይወታችንም ቢሆን እስከምንወራረድ ድረስ እርግጠኞች ነን።

ኢየሱስ «እውነት» መሆኑን በዓለም ያሉትን ምስጢራት ከፋች መሆኑን በምን እናረጋግጣለን? ኢየሱስ ራሱ በተናገረው ቃል እናረጋግጣለን። ራሱ የተናገረውን ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተናገረውን እንብብን «ይሆናል» ብሎ ከገለጸቸው ነገሮች ጋር አመሳክረን እውነትነቱን ማረጋገጥ እንችላለን። የሰው ሕይወት ምን እንደሆነ ሰው በሚገባውና ሲረዳው በሚችለው መንገድ ገልጾ ተናግሯል። ሌላው ቀርቶ ጠላቶቹ እንኳን ይህን አልካዱትም። ማንም ሰው ሁኔታዎችን እርሱ እንዳየው ያየ ወደ ውስጥ ጠለቅ ብሎ ምስጢራትን እንደ ገለጸው የገለጸ የለም። ኢየሱስ በግልጽ የተናገረው ሁሉ «እውነት» ነው።

ኢየሱስ ግንኙኑን ያረጋገጠው በተናገረው ቃል ብቻ ሳይሆን፤ በፊጽሙ ድርጊትም ጭምር ነው። አዲስ ኪዳን እርሱ ያደረጋቸውን ተአምራቶችና ያሳያቸውን ታሪካዊ እንቅስቃሴዎች የያዘ ነው። ሰው መፍ ታት ያልቻለውን ወይንም ግዝነፍ የማይሆንለትን «ጥት» ድል የሳ ነው። ከክርስቶስ በስተቀር ጥትን ያሸነፈ ግንም የለም። ስለዚህ ነው ኢየሱስ ክርስቶስ «እውነት» ነው ብለን የምናምነውና የምንቀበለው።

ኢየሱስ ግንኙኑን የሚያረጋግጥልን በተናገረውና በሠራው አስደናቂ ተአምራት ብቻ ሳይሆን፤ በወቅቱ፤ ግለትም በአሁኑ ጊዜ «በሆነው» እርሱነቱ ነው። በግል ሕይወታችንና እንዲሁም በሌሎች ሕይወት «ነው» የምንለው ምንድነው? የክርስትና ሕይወትን ሰንጀምር የዝርንበትን ወደ ጌላ መለስ ብለን መመልከት እንችላለን። በእርግጥ ነጻ የወጣ ንበት ሁኔታ ክረን? የታሠርንበትን ሠንሠለቶች በጥሰልናል፤ እውነተኛ የልብ ወዳጅና ጓደኛ ሆናልናል፤ የተዘጋገበውን ሕይወታችንን አደብ እንዲይዝና ሚዛናው የሆነ ሕይወት እንድንኖር አድርጎናል፤ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ! እባክህን እርዳኝ!» ሰንለው፤ ዕርዳታውን ሰጥቶናል፤ «አውግን!» ሰንለው፤ ከወደቅንበት አዘቅት ውስጥ አውጥቶናል። በዚህ ምክንያት ኢየሱስ «እውነት» መሆኑን የምናውቀውና የምናረጋግጠው።

በዓለም ላይ ያሉት ፍልስፍናዎችና እንቅስቃሴዎች በአንድ አቅጣጫ መፈተን ይገባቸዋል። አንዳንድ ፍልስፍናዎች ብዙ ነገር ማድረግ ይችላሉ፤ እንዲሁም አንዳንድ እንቅስቃሴዎችና ሥርዓቶች በብዙ አቅጣጫ ስህተት ቢኖርባቸውም፤ በአንዳንድ መሰመር ደግሞ ጥሩ ሆነው ሊገኙ ይችላሉ። አንዳንድ ጥሩ የሆኑ ነገሮችን መፈጸም ይችላሉ። ይሁን እንጂ ይህ «የእውነት» መለኪያ አይደለም። «እውነት» ፍጹም ነው፤ በአንድ በኩል «ልክ»፤ በሌላ በኩል ደግሞ ልክ ሳይሆን አይችልም። «እውነት» ተጨባጭ የሆነ ህልውና ያለው ነው። ስለዚህ የሁሉ ነገር «ገባጭ» ነው። «እውነት» ነው ብለን የተቀበልነው ሁሉን ማቀፍ እንድንችል ጥልቀቱ፤ ስፋቱና ከፍታው ተወዳዳሪ የሌለው መሆን አለበት። ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ዓይነት ነው።

«እውነት» ሌላው ምልክቱ ፍጹም የማይለወጥ መሆኑ ነው። «እውነት» ጊዜውን እንዲመስል የምንለውጠው፤ የምናሻሽለው ነገር አይደለም። ከአሥር ሺ ዓመት በፊት «እውነት» የሆነው ዛሬም «እውነት» ነው። ዛሬም «እውነት» ከሆነ፤ ከመቶ ሺ ዓመት በፊትም «እውነት» ክረ። ሁለትና ሁለት አራት መሆን እውነት ነው። ከመቶ ዓመት በፊት ሁለትና ሁለት አራት ክርት ዛሬም አራት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስም አይለወጥም፤ «ትናንትናም፤ ዛሬም እንዲሁም ለዘለዓለም ያው ነው።» በሕይወታችን «እውነትን እንደያዝን የምናረጋግጠው በዚህ ነው። ስለዚህ ሰይጣን ሲዋጋን፤ የተሸነፍን ሲመስለን አዕምሮአችን በጥርጣሬ ማዕበል ሲሞላ፤ በእውነት ቀበቶ የታጠቅን መሆናችንን እናስታውሳለን። እውነተኛ ዓለት የሆነውን ኢየሱስን ያገኘን መሆናችንን እንወቅ።

ሰይጣን ክርስቲያኖችን የሚዋጋበት ዋናውና ትልቁ መንገድ ከጣኝትን በመሆን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣንን «የወንድሞቻችን ከጣኝ» (ራዕይ 12:10) ይለዋል። ሰይጣን እኛን እየከሰሰን ለእግዚአብሔር ቢያሳጣጥም፣ እግዚአብሔር «የውሽት አባት» መሆኑን ስለሚያውቅ አያምነውም። እግዚአብሔርን ማሳመን ፈጽሞ አይችልም። ክርስቲያኖች ግን እግዚአብሔር የሚለንን ከመስማት ይልቅ ሰይጣን የሚነግረንን ወይም የሚዘነንን ከስ እየሰማን ተስፋ የምንቆርጥ ሰንቶቻችን እንሆን ይሆን? ሰይጣን በዚህ ዓይነት መልክ ሲዋጋን፣ ሊቋቋምልን የሚችለው «የታጠቅነው የእውነት ቀበቶ» ነው። በውሽት ሰይጣን ሲከሰን የምንሰጠው መልስ «በክርስቶስ ኢየሱስ የሆኑት አሁን ኩነት የሰባቸውም» (ሮሜ 8:1) የሚለውን እውነት ነው። እዚህ ላይ መጠንቀቅ ያለብን ነገር ቢኖር የሰይጣን ከስ መሆኑን ወይም ህሊናችን የሚናገረን መሆኑን ለይተን እንደናውቅ ነው። ንጹህና እውነተኛ ልብ ያስፈልገናል። መንፈስ ቅዱስ እንዲያርመን ልባችንን ለእርሱ ክፍት አድርገን ብንሰጥም፣ በተከፈተው ልባችን ሰይጣን የራሱን ከስ እንዳይወረውርብን መጠንቀቅ ያስፈልገናል።

ለላው ሰይጣን ክርስቲያኖችን የሚዋጋበት መንገድ የእግዚአብሔርን ባህሪና ግንኙነት አወልዋና አበላሽቶ በማሳየት ነው። እግዚአብሔር በእርግጥ የሚወዳቸው መሆኑን የሚጠራጠሩ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ኢየሱስ በልዩ ልዩ መከራዎች ውስጥ እንኳን ቢያልፍ የእግዚአብሔርን ፍቅር ሰጥቶታል። «የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን» አለ። እኛም በአንዳንድ መጥፎ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ፣ ሰይጣን ያንን ተጠቅሞ የእግዚአብሔርን ንጹህ ባህሪና ግንኙነት እያበላሸ ሲያቀርብልን ያንን በመቀበል ፈንታ፣ «መከራዎቼን እንደ በረከት» በመቁጠር ደስ ይበለን። ያም ሰይጣንን የምንቃወምበት «የእውነት ቀበቶ» ነው። በዚህ «በእውነት ቀበቶ» ሁልጊዜ እንጠቀምበት።

ለ. የጽድቅ ጥሩር

“...የጽድቅን ጥሩር ለብላችሁ...” ሲል ምን ግለት ነው? በእግዚአብሔር ፊት በድፍረት መቆም የሚያስችለንን፣ የጽድቃችን መሠረት የሆነውን ራሱን ክርስቶስን መልበስ ግለት ነው። ክርስቲያኖች አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔርን ያሳዩት፣ እግዚአብሔር ያልተቀበላቸውና የተዋቸው ስለሚመስላቸው፣ የበደለኛነትና «የጥጋቢነት» ስሜት ይሰማቸዋል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸውም እንደጠቆቱት ካላደጉት እግዚአብሔር የራቃቸውና የተቆጣቸው መስሎ ስለሚሰማቸው ደስታ የራቃቸው ይሆናሉ። ይህን ዓይነት ስሜት ሲሰማቸው፣ እግዚአብሔር በሕይወታቸው እየሠራ ያለውን ለማፍረስ ሰይጣን እየተዋጋቸው መሆኑን አይገነዘቡም። ይህን ዓይነት የሰይጣንን ከስና ውጊያ ለመሆኑ መቋቋም የሚችለው በምን

ዓይነት ሁኔታ ነው? «የጽድቅ ጥሩ» የሰህን መጽናችንን በግወት ነው? ይህም ግለት በራሳችን ቅድስናና በጎነት በእግዚአብሔር ፊት መቆም እንደግንኙላ መረዳት ግለት ነው። በእግዚአብሔር የምንሰክረውና የምናሳየው ከራሳችን የመነጨ ምንም ዓይነት በተ የሆነ ነገር እንደሌለንና ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ የቻልነው በራሳችን ቅድስና ሳይሆን ከርስቶስ በረዳመልን ቅድስና ብቻ መሆኑን ያወቅን እንደሆነ ነው።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሰይጣንን ፊት ለፊት ከገጠሙት ሰዎች መካከል ታላቁ ካህን ኢያሱ እንደኛው ነው። «እርሱም ታላቁን ካህን ኢያሱን በእግዚአብሔር መልአክ ፊት ቆሞ አሳየኝ፤ ሰይጣንም ይኸው ማንድ በስተ ቀኙ ቆሞ ነበር» (ሆካርያስ 3:1)። ይህ ታሪክ ሰይጣን ወደ ሰው ህሊና ዘልቆ በመግባት እንዴት እንደሚሰክር ያሳያል። የሁላችንም ልብ ለአደጋ (ለመሸነፍ) የተጋሰጠ እንዲሆን የሚያደርገው እንደኛ ምክንያት ደካማነታችንን፣ ኃጢአተኛነታችንንና መተላለፋችንን ስለምንገነዘብ ነው። «ግድረግ የለለብንን በግድረግ» ኃጢአት ባንሠራት «ግድረግ ያለብንን ባለግድረጋችንን» ኃጢአተኞች መሆን እንደምንችል እናውቃለን። ግናችንም በንሆን እግዚአብሔር እንደሚፈልገን ያህል በሙሉ ልባችን በፍጹም አፅምርላችንና ነፋሳችን እርሱን መውደድ እንደግንኙል፣ ወይም ጎረቤተኞችን እንደራሳችን አድርገን እንደግንወድ እናውቃለን። እንደ ክርስቲያን ግድረግ የሚገባና ሳናደርግ ችላ የምንላቸው ብዙ ነገሮች እንዳሉ እናውቃለን። በየቀኑ የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብና በየቀኑ መጻለይ እንዳለብን በናውቅም ችላ ያልናቸው መሆኑን እንክድም። እነዚህ ሁሉ የእኛን ደካማ ጎን የሚያሳዩ ናቸው።

ታላቁን ካህን ኢያሱን ሰይጣን ለመውጋት ያነጣጠረው እግዚአብሔርን ለማስደሰትና ለማክበር የሚፈልግንን ውስጣዊ ህሊናው ሳይነበር። ኢያሱ በእግዚአብሔር መልአክ ፊት በቆመበት ወቅት ሰይጣን በስተቀኝ ቆሞ ይኸው እንደነበረ አንገብናል (ሆካርያስ 3:1)። ሰይጣን ክርስቲያኖች ወደ እግዚአብሔር በሚቀርቡበት ወቅት የሚዋጋቸው «በመክሰስ» ነው። የክርስቲያኖች ድካም ለሰይጣን በር ይከፍትለታል። ሰይጣን ክርስቲያኖችን ቀንና ሌሊት በእግዚአብሔር ፊት ይከላከማል። «...ቀንና ሌሊት በአምላካችን ፊት የሚገባቸው የወንድሞቻችን ኩላሽ ተጥሉ-አልን...» (ራዕይ 12:10)። የሰይጣንን ክብ መስግት ለብዙዎቻችን አዲስ ነገር አይደለም። በጌታ ፊት ተንበርክከን ልመናችንን ልናቀርብ ስንል፣ ሰይጣን ጠጋ ይልና «እንዴት እንተ ከእግዚአብሔር መልካም ነገር ያደርግልኛል ብለህ ትጠብቃለህ? እስቲ ሕይወትህን ተመልከተው! በክርስትና ሕይወት እንዳንተ ደካማ ፈጽሞ የለም። በደህህን እስቲ ቁጠረው! ግድረግ ሲገባህ ያሳደረግቸውን ነገሮች እስቲ አሰብ» ይለናል። በዚህ ዓይነት እረፍት በመገላት ሰይጣን የሚጨቀጥቀን ተስፋ ቆርጠን በእግዚአብሔር ሳይ ያለንን መታመን እንድንተውና ከእርሱ

ፈቃድ ውጪ እንደገና ለማድረግ ነው። አያሱ በዚህ ዓይነት ክስ ሲጫኑት እግረኛው አይቶ በፍጥነት ደረሰለትና «እግረኛው ስለሚገኝበት ሰይጣንን ሆይ! እግረኛው ይገሥቅህ!» አለው (ዘካ. 3:2)።

«አያሱ እድፋም ልገሰ ለገሰ በመልአኩ ፊት ቆሞ ነበር» (ዘካ. 3:3)። «እድፋሙ ልገሰ» ሊሳይያስ «...ጽድቃችንም ሁሉ እንደ መርገም ጫርቅ ነው...» (ሊሳ. 64:6) ብሎ በሚገልጸው መሠረት የአያሱን «ጽድቅ» የሚያሳይ ነበር። ይህን የተመለከተው መልአክ አጠገቡ የቀመትን «እድፋሙን ልገሰ ከእርሱ ላይ አውልቁ» አላቸው (ዘካ. 3:4)። እድፋሙን ልገሰ ካወለቁለት በኋላ መልአኩ አያሱን «...እነሆ! አባህን ከአንተ አርቂአለሁ፤ ጥሩ ልገሰም አለብህለሁ አለው» (ዘካ. 3:4)። በእግረኛው ፊትም መቆም እንዲችል አዲስና ንጹህ ልገሰ አለበት።

ይሄ የብሉይ ኪዳን ታሪክ መልእክ ሰላሳን «የጽድቅ ጥሩ» ጥሩ ምሳሌ ነው። «የጽድቅ ጥሩ» ሰይጣን የእግረኛውን ልጅ ልገሰ ወጥቶ ለመጣል እንዳይችል የሚሳካል «የእግረኛው የጦር ዕቃ» ነው። የጥንት የርም ወታደሮች ከሚታጠቁት የጦር ልገሰ ከፍተኛ ቦታ የሚሰጠው «የደረት ጥሩ» ነበር። በዚህ መሣሪያ የሚሸ ፈነው የሰውነት ክፍሎች ልገሰ ሳንባገ ገብትና የመሳሰሉት ናቸው። የጠላት ጦር ተወርውሮ እነዚህ የሰውነት ክፍሎችን በወጋ ያ ሰው እንደ ሚሞት የታወቀ ነው። ስለዚህ «የደረት ጥሩ» ሁሉንም መልእክ ያለበት መሆኑ ብቻ ሳይሆን በጣም ጠንካራ መሆን አለበት።

አማኝ በሚያደርገው መንፈሳዊ ጦርነትም «ቅድስና» ወይም «ጽድቅ» በጣም አስፈላጊ ነው። ቅድስና ሰይጣንን ሙሉ በሙሉ እንዲሸናና እንዲሸገ ያደርገዋል። ሰይጣን «ቅዱስ» መሆን አይችልም። «ቅድስና» ከእግረኛው ሳህሪ አንዱ ነው። ዘግረው እግረኛውን «አንተ ጽድቅ ነህ! ፍርድህም ትን ነው» (መዝ. 119:137)። «...እግረኛው ስለሚገኝበት ሰይጣን ሆይ! እድፋሙን ይገሥቅህ» (መዝ. 145:17) ይለዋል።

«...የጽድቅን ጥሩ ለብላችሁ...» ቢል ምን ማለቱ ነው? በእግረኛው ስለሚገኝበት ፊት በደፍረት መቆም የሚያስችለን የጽድቃችን መሠረት የሆነውን ክርስቶስን መልእክ ማለት ነው። «የጽድቅን ጥሩ ለብሰን» ከሆነ ልባችንና ስሜታችን ከሰይጣን ፍላጻ (ወጊያ) የተጠበቀ መሆኑን ስለምናውቅ ፍጹም የሆነ እረፍት ይለማል። ክርስቶስን ተቀብለን በዓንባት ወቅት እግረኛውን ልገሰ የልጁን ቅድስና ያለብናል። ጳውሎስ ይህን ሲገልጽ «...በሕግ የተመሠረተውን የራሱን ጽድቅ ትቼ፣ በእምነት ላይ የተመሠረተውን የእግረኛውን ጽድቅ በክርስቶስ እማካይነት ለማጥናትና ከእርሱም ጋር ለመሆን ነው...» ይላል (ፈላጽ. 3:9)።

«የጽድቅን ጥሩ» መልበስ ግለት በየቀኑ በዚህ ተጨባጭ በሆነ እምነት ግለትም «የእግዚአብሔርን ጽድቅ» የለበሰን መሆናችንን መገንዘብ ግለት ነው። ሰይጣን የእኛን «ኃጢአተኛነት» እያሳ ሁልጊዜ እንዳይከሰን የሚከላከልን «የጦር መሣሪያ» ቢኖር «የጽድቅ ጥሩ» ብቻ ነው። «እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩሄ የለባቸውም» (ሮሜ 8:1) በየቀኑ በልባችን የሚመላለስ ቃል ይሁንልን።

«የጽድቅ ጥሩ» ክርስትያኖችን በተለያዩ መንገድ ይጠትግል።
1ኛ. ድኖረትና መተግመንን ይሰጣቸዋል። በጦርነት ላይ “ድኖረት” በጣም አስፈላጊ ነው። ሰይጣን ድካማችንን እየጠቀሰ ሲከሰት የለበሰው ቅድስና የራሳችን ሳይሆን «የክርስቶስ ቅድስናን» መሆኑን መንገዱ የበለጠ ድኖረትን ይሰጣል።

2ኛ. የለበሰው የራሳችን ቅድስና ሳይሆን የክርስቶስን ጽድቅ መሆኑን ስለምንገነዘብ «እኔ ቅዱስ ነኝ» ብለን በራሳችን በገነት እንዳንታመንና እንዳንመስ ያደርገናል። በራሳችን ቅድስና መታመን ደካማነት መሆኑ ብቻ ሳይሆን ራሳችንን ለአደጋ የተጋለጥን የሚያደርገን መሆኑ ነው። ከእግዚአብሔር ፅርዓታን የምንፈልገው ደካማነታችንን የተረዳን እንደሆነ ብቻ ነው። ደካማነታችንንም እስከንገነዘብ ድረስ እግዚአብሔር ለከበሩ አይጠቀምብንም።

ሐዋርያው ጳውሎስ ተስፋ እንዲቆይና እንዲሸነፍ ግፊት ሲደርስበት ይህን «የጽድቅ ጥሩ» የተጠቀመበት በምን ዓይነት ሁኔታ ነበር? ጳውሎስ ጌታን ከግጥነቱ በፊት የክርስትያኖች ዋና ጠላት ሆኖ ብዙ ዎችን ያንገልታና ያስቃዩ በመሆኑ ከመጥሮ ትዝታ ምን ጊዜም ቢሆን ራሱን ነጻ ግድረግ እንደግይቸል ግልጽ ነው። በዌቲኬ ተሞልቶ ቤተክርስቲያንን በግሳደድ የታወቀ ነው። እርሱ ባመጣው ስደት ምክንያት ብዙ ሰዎች እንደተሰቃዩ ያውቃል። ሰይጣን የጥንቱን ሕይወቱን እያስታወሰ ሲከሰው ሲሞክር «የጽድቅን ጥሩ» የተጠቀመበት «እኔ ከሐዋርያት ሁሉ የግንባ ነኝና የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ሰላ ደድሁ ሐዋርያ ተብዬ ልጠር የግይዝኝና ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንሁ እኔ ነኝ፤ ለእኔም የተሰጠኝ ጸጋው ከንቱ አልነበረም፤ ከሁላቸው ይልቅ ግን ደከምሁ፤ ዱ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም» (1 ቆሮ. 15:9-10) በግለት ነው። «...በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንሁ እኔ ነኝ...» ሲል፣ «ከዚህ በፊት ስለነበረኝ ሕይወት ገድ የለኝም፤ ራሴን የምከላከልበት ወይም ንጹህ ነኝ የምለበት ነገር የለኝም። የምለው በእግዚአብሔር ጸጋ አሁን የሆንኩትን ነኝ። አሁን የሆንኩትም ክርስቶስ ስለ ሠራኝ ብቻ ነው። የቆምኩት በራሴ ቅድስና ሳይሆን በእርሱ ቅድስና ብቻ ነው። በጸጋው ላይ ስለቆምኩ የእኔ ሁኔታ ምንም ዓይነት ለውጥ አያመጣም» በግለት ራሱን ከተስፋ መቀረጥ ይጠብቅ ነበር። «የጽድቅን ጥሩ» ጌታን

በተቀበለበት ወትት ስለሰበሰቡ እውሰብ ሁልጊዜ ወደ ክርስቶስ በመመለስ ተስፋ ቀርጦ ወደ ጌላ ለመመለስ የታጣው ጊዜ አልነበረም።

ሐ. የሰላም ወንጌል ጫማ

“...በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግርቻቸው ተጫዎተው...”
(ኤፌሶን 6:15) ሲል ባለው ጫማ ግድረግ በጦርነት ወትት በጣም አስፈላጊ እንደሆነ እናያለን። ባዶ እግሩን ወደ ጦር ጫማ የሚሄድ ወታደር ተራ ራውገና ቀልቀለቱን ሲርጥ ብዙ እንትፋትና መላላጥ እንደሚደርስበት የታወቀ ነው። ልዩ ልዩ የጦር መሣሪያ በእጁ ቢኖረው እንኳን በእግሩ ጫማ ከሌለው ለጦርነት ብቁ እንዳይሆን ያደርገዋል። ጫማ ግድረግ የወታደሩን ዝግጁ መሆን ያሳያል።

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ «...በሰላምን እተውላችኋለሁ፤ በሰላምን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም...» (ዮሐንስ 14:27) አላቸው። በሕይወታችን በሰላምን ያጣንበት ጊዜ ይኖር ይሆን? አግኛች ከፈተና፤ ከችግርና በሰላም ከማጣት ሕይወት ነጻ አይሉም። ከጭንቀታቸው ብዛት የተነሳ በኃይል በጸልዮም፣ እሱታቸው ወደ እግዚአብሔር ጆሮ እንዳይደርስ የታገደ የሚመስላቸው ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል በሰፊው ቢያብዙ የተወሰኑትን አዕምሮአቸውንና ስሜታቸውን መፈሰስ የማይችሉትና ፍጹም ሕይወት የሌለው ተራ ቃል ብቻ ሆኖ የሚሰጣቸው ጊዜ አለ። መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያው እውሰብ አማካኝነት በጦርነት ወትት መንፈሳዊ ወታደር «የሰላም ጫማ» እንደሚያስፈልገው ይገልጻል። ወታደር ከሚያጠልቀው የጦር ዕቃ ሁሉ «ከጫማ» የሚበልጥ ይኖራል ብሎ መገመት ያስችግራል። እግራችን ሲጎዳ ለላው በውኃ ታችን ሁሉ እንደሚጎዳ ያልተገዘብን ሰዎች የለንም። ከእግር ጣቶቻችን መከከል አንደኛው ቢጎዳ፣ በኃይል የሚያመን መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ እንኳን መዋጋት ቀርቶ መራመድም አንችልም። በመንፈሳዊ ጦርነትም ውስጥ በሰላማችን ከደፈረስተ ውስጣችን ከተጎዳ እንደሚገባን መዋጋት አንችልም። ስለዚህ ጥሩ ጫማ ግድረግ ሁልጊዜ አስፈላጊ ነው።

የተለያዩ ጫማ በተለያዩ ጊዜ ግድረግ የሚያስፈልገን ጊዜ አለ። ሯጭ በጥሩ ሁኔታ ለመርጥ እንዲችል ቀለል ያለ ጫማ፣ የቅርጫት ኳስ የሚጫወት ተጫዋች የተወሰወሰው ጣውላ እንዳያዳጠው የግያንክራትት ጫማ ያስፈልገዋል። አናጢ ደግሞ መደሻም ሆነ ሌላ መሣሪያ እግሩ ላይ ሲወድቅ እግሩን እንዳይጎዳው ጠንካራና ከጠድ በት ጫማ ግድረግ ያስፈልገዋል። በመንፈሳዊ ጦርነት ውስጥ ተሳታፊ የሚሆኑ አግኝ ደግሞ የተለዩ ጫማ ያስፈልገዋል። ያም «የሰላም ጫማ» ነው።

የመጀመሪያው “ሰላም” ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ሰላም ነው። ጳውሎስ “...በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን...” ይላል (ዮሐ 5:1)። ይህን ዓይነት ሰላም በምርጫ ሳይሆን በግድ ሊኖረን የሚያስፈልግ ሰላም ነው። ይህንን ሰላም ለማግኘት በአዕምሮአችን ተረድተን በእምነት የምንቀበለው ነው። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በፈጸመው ተግባር ብቻ ስለቀደሰን የእግዚአብሔር ቁጣ በእኛ ላይ አይኖርም። ነገር ግን ከእርሱ ጋር ፍጹም የሆነ ሰላምና እርቅ ይኖረናል። ከእግዚአብሔር ጋር የብረን ቅራጅና መለያየትም ፈጽሞ ይጠፋል። ይህንንም ስንገዝብና አምነን ስንቀበል በውስጣችን ፍጹም የሆነ ሰላም ይሰጥናል። አንዳንድ አማኞች በሕይወታቸው የማይፈልጉት ነገር ሲደርስባቸው ወይም በተለያዩ ፈተና ውስጥ ሲያልፉ «እግዚአብሔር ተቆጥቶኝ እየቀጣኝ ነው፤ ምን እንዳደረግኩ ግን አልገባኝም» ይላሉ። ይህን ዓይነት አባባል መሥመር የለቀቀ ወይም የእግዚአብሔርን ባህሪ በትክክል የሚገልጽ አይደለም። እግዚአብሔር ቁጣውን በልጆቹ ላይ አያፈስም። ሥነ ሥርዓት እንድንይዝ አባት ልጁን በአርጩሜ እንደሚቀጣው ያህል ይቀጣናል እንጂ፣ ሊንዳንና ሊያጠፋን ክንዳን በእኛ ላይ አይዘረጋም። ባለብን መንፈሳዊ ጦርነት ውስጥ አሸናፊዎች ለመሆን አዕምሮአችን ይህን እውነት ግወቅ አለበት። «እግዚአብሔር ተቆጥቶኛል» በሚል እምነት ውስጥ መኖር በቆሰለ እግር እንደመራመድ ይቆጠራል።

«በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ፣ በአንዲት ነገር አትጨነቁ። አዕምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠበቃል» (ፈልጹ. 4:6-7)። ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ሰላም በአዕምሮአችን የምንረዳው ሲሆን እግዚአብሔር የሚሰጠን ሰላም ደግሞ መንፈሳችንን የሚያረጋጋና የሚጠበቅ “ሰላም” ነው። ስለ እግዚአብሔር በቂ ዕውቀት ቢኖረንም፣ ሰሜታችን ዕውቀታችንን ካልተቀበለውና ካልደገፈው የምናውቀውን እውነት በሥራ መተርጎም አንችልም። በውስጣችን ሰላም ሲጠፋ ምን እንደሚሰግን ብዙዎቻችን እናውቃለን። ጥቂት ችግርና እንቅፋት ሲያጋጥሙን በቀላሉ እንታወካለን፣ እንጨነቃለን። በዚህ ጊዜ ነው አንዳንድ ሰዎች ማደንዘዣ መድኃኒትና መጠጥ የሚፈልጉት።

አግኝ ይህንን «የሰላም ጫማ» አድርጎ መራመድ የሚችለው እንዴት ነው? ጳውሎስ ለፈልጽሰዮስ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ “በጸሎትና በምስጋና” እንደሆነ ይጠቅሳል። በአግኝ ሕይወት ውስጥ የሚፈጠረውን ሁከት ጸጥ ለማድረግ ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎት ከመገናኘት የሚበልጥ ምንም ነገር የለም። አንዳንድ ጊዜ በውስጣችን ሰላም ስናጣ ምናልባት እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በጸሎት እንድንገናኝ፣ ጊዜ እንድናሳልፍ እየጠራን ይሆናልና ጥሪውን ችላ አንበለው። የምንጥጋው ጠላታችን ሰይጣን ለብቻችን ተጥጉትን የምናሸንፈውና የምንች

ለውም አይደለም። “የእግዚአብሔር ሰላም” ከእኛ ጋር መሆኑን ስናውቅ፣ ፈጽሞ ፍርሃት አይሰማንም። ለዚህ ነው ሐዋርያው እውቀት “የሰላም አምላክ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥሮ ይቀጠትጠጥል” (ሮሜ 16:20) ያለው ለዚህ ነው።

መ. የእምነት ጋሻ

«...እምነትን እንደ ጋሻ አንሡ...» (ኤፌሶን 6:16) ሲል የእምነት ጋሻ በአማኞች ሕይወት ውስጥ አስፈላጊ መሆኑን ያሳያል። ዘማሪው እግዚአብሔርን «አንተ ጻድቁን ትባርከዋለህና አቤቱ፣ እንደ ጋሻ በሞገስ ከለልሽን» ይለዋል (መዝ. 5:12)። እግዚአብሔር በጻድቁ ዙሪያ ሆኖ ማለትም በላይም በታችም፣ በግራም በቀኝም ሆኖ እንደሚጠበቀውና እንደሚከላከልለት ዘማሪው ይገልጻል። ሰይጣን ኢየሱስን ለመፈተን ፈቃድ ከማግኘቱ በፊት ጻድቅ መሆን የቻለበትን ምክንያት እየጠቀሰ ሲነገረው «በውኑ ኢየሱስ እግዚአብሔርን የሚፈራው በከንቱ ነው? እርሱንና ቤቱን፣ በዙሪያውም ያሉትን ሁሉ አላጠርህለትም?» አለ (ኢዮብ 1:10)። በእርግጥም የሰይጣን ቁጣና የሚያመጣው መላት እንዳይነካው ዙሪያውን አጥሮ ይከላከልለት ነበር። በኢየሱስ ታሪክ ውስጥ እንደምናየው እግዚአብሔር በእኛም ሕይወት ዙሪያ ሆኖ ባይከላከልልን ኖሮ በሰይጣን ሰይፍ ነፍሳችን ትጨነቅ ነበር።

ለመንፈሳዊ ውጊያችን ጋሻ ጠቃሚ የሚሆንበት ዋና ምክንያት መከላከያ እንዳለን መሉ እምነትና መተማመኛ ስለሚሰጠን ነው። በዚህ ዓይነት አንዳንድ ሰዎች ሰይጣን ወደ እኛ ፈጽሞ አይደርስም ብለው የሚያስቡ አሉ። እንዲህ ብሎ ማሰብ ትክክል አይደለም። ኢየሱስ ጻድቅ ቢሆንም፣ ወደ እርሱ መቅረብ ችሏል። ኢየሱስ የቀመጠውና የተለማመደውን ዓይነት ፈተና እንደማይቀምስ የሚያረጋግጥበት ምንም ነገር የለውም። የእምነት ጋሻ የሰይጣንን ፍላጻ መቋቋም እንደሚችል በምን እናውቃለን? ለዚህ ጥያቄ የምንሰጠው መልስ፣ የኃያሉን እግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር በጥንቃቄ በመመርመር ነው። የሰይጣን ጦር የሚንበላበለው አማኞችን ወግቶ ለመጣል፣ እንዲሁም ለማጥፋት ነው። በጭካኔው ተወዳዳሪ የለውም። ስለሆነም ከእግዚአብሔር ጋሻ ወይንም መከላከያ በስተቀር ምንም ዓይነት ኃይል ሊያቆመውና ሊገታው አይችልም።

አማኝ የእምነትን ጋሻ ቢይዝም፣ እንዲሁም መሉ የጦር ዕቃ ቢለከሙ፣ የሰይጣን ጦር ጋሻውን ዘልቆ እንዲያጠቃው እግዚአብሔር ሆነ ብሎ የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። የሰይጣን የሚንበላበለው ፍላጻ ጋሻውን አልፎ ወደ አማኝ ሲደርስ፣ «የሰይጣን ፍላጻ» መሆኑ ይቀርና የአማኝን ሕይወት የሚያጠራና የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያሳይ መሣሪያ ይሆናል። እሳት «ማጥፋት» ብቻ ሳይሆን «ማጥራትም» ይችላል።

በረት በእሳት ሲቀልጥ የተፈለገውን ዓይነት ቅርጽ እንዲይዝ ግድረግ ይቻላል። እግረአብሔርም የሰይጣን ፍላጻ «የእምነታችንን ጋሻ» ዘልቆ እንዲነሳን ቢያደርግም ለዓላማው ይጠቀምበታል። እግረአብሔር ከተደ ውና ከሚፈለገው በላይ ግን ሰይጣን ገፍቶ እንዲሄድ አይፈትድለትም። «ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትፅግሥትን እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ። ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርሰዎትሁ እንደ መሉ ደስታ ቁጠሩት። ትፅግሥትም ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ ሥራውን ይፈጽሙ» (ያዕቆብ 1:2-4)።

ይሄ ጋሻ ምንድነው? የምንጠቀምበትን በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ነው? የእምነት ጋሻ ቀጥተኛ ትርጉሙ የእግረአብሔር መገኘት ግለት ነው። እግረአብሔር አብርሃምን «አብራም ሆይ! አትፍራ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤ ዋጋህም እጅግ ታላቅ ነው» አለው (ዘፍ. 15:1)። በመሳሪያ አማካኝነት ለእስራኤል ሕዝብም «...እስራኤል ሆይ! ምስጋና ነዚ በእግረአብሔር የኝ ሕዝብ እንደ አንተ ግን ነው? እርሱ የረድኤትህ ጋሻ የከፍተኛነትህም ሰይፍ ነው። ጠላቶችህም ይገዙልሃል፤ አንተም ከፍታቸውን ትረግጣለህ» ይላቸዋል (ዘፍ. 33:29)። ዳዊትም እግረአብሔር ከጣለል እጅና ከጠላቶቹ እጅ ሁሉ ባዳነው ቀን ምስጋናውን በቅኔ ሲገልጽ «...እግረአብሔር ዓለቴን አምባገዥ መድኃኒቴ ነው፤ እግረአብሔር ጠባቂዬ ነው፤ በእርሱም እታመናለሁ፤ ጋሻዬና የረድኤቴ ቀንድተ መጠጊያዬና መሸሸጊያዬ...» ይለዋል (2ኛው. 22:2-3)።

ሰይጣን ተፈጣሪ ስለሆነ የፈጣሪን ኃይልና «መገኘት» መቋቋም አይችልም። የእምነት ጋሻችን ግንም ሲያሸንፈው የማይችለው የራሱ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ መገኘት እንደሆነ ግወቅ ትልቅ ተስፋና መጽናናት ነው። ጌታ ኢየሱስ በእኛና በጠላታችን በሰይጣን መካከል እንዳለ በእምነት እናውቃለን። «...በእምነት የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን...» የሚለው ቃል (ኢፌ. 6:16) + አማኞች የሰይጣንን እሳት ወይም ተንኮል ግክሸፍ እንደ ምንችል ያሳየናል። ከሰይጣን ጋር በየቀኑ ለሚኖርብን ውጊያ ራሳችንን ለመከላከል ይህን «የእምነት ጋሻ» ሁልጊዜ መያዝ አለብን።

ዉ. የራስ ቁር

ሰይጣን ትልቁ ጥረቱ የሰዎችን አዕምር በቁጥጥሩ ሥር ለማዋል ነው። የሚጠቀምበትም መሣሪያ የረቀቀውን «ውሸት» ነው። እውነቱን በደንብ ካወቅን + «ውሸትን» እውነት አድርጎ ግቅረብ ስለሚችል ተንኮሉን መረዳት በጣም ያስቸግራል። አዕምርአችንን በቁጥጥሩ ሥር ለማድረግ የእግረአብሔርን እውነት እንዳናውቅ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ከሰው የሰውነት ክፍል ወይም አካል ውስጥ ለጉዳት የተጋለጠ

የሚሆነው «ጭንቀላቱ» ወይንም ራሱ ነው። «የራሱ ቁር» የሚደፉት ወታደሮች ብቻ ሳይሆኑ ግንባኞች እናጠቃሚዎች የሞተር ብስክሌት አሽከርካሪዎችም ናቸው። ሰው ራሱ ከተነጻ ሌላው ሰውነቱ እንደፈለገው አይታዘዝለትም። በመንፈሳዊ ሕይወትም ልክ እንደዚሁ ነው። በውሸቱ ተጠቅሞ ሰይጣን አዕምሮአችንን በቁጥጥሩ ሥር ግደረግ ከቻለ ፍጹም ሊያጠፋን ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ሥፍራ አዕምሮአችን በሰይጣን ጦር ለመወጋት የተገለጠ እንደሆነ ይነግረናል። ያዕቆብ በምዕራፍ 1:8 «...ሁለት አሳብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው በጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይምሰለው...» በማለት ያሰጠ ነቅተናል። «ሁለት አሳብ» ያለው ሰው አዕምሮው «የሚወላውል» እንደሚሆን ግልጽ ነው። «ሁለት አሳብ» ግለት በአንድ በኩል የሰይጣንን ውሸት፣ በሌላ በኩል ደግሞ የእግዚአብሔርን «እውነት» የሚያምን ግለት ነው። ሁለት አሳብ መያዝ ያለበትን አደጋ የተገነዘበው ጻዊት «ሰምህን እንድፈራ ያልተከፋፈለ ልብ ሰጠኝ...» ብሎ እንደጸለየ እናገባለን (መዝ. 86:11)።

የሰይጣንን ሀሳብ ከአዕምሮአችን ግብወጣት የምንችለው አዕምሮአችንን በክርስቶስ ሀሳብ የሞላን እንደሆነ ብቻ ነው። ሰይጣን ለባችንን በእርሱ መንፈስ መመላት እንደሚችለው ሁሉ ከክርስቶስም አዕምሮአችንን በራሱ ሀሳብ ሊሞላን ይችላል። ኢየሱስ ከሰይጣን የሚለዩበት ሁኔታ ግን እርሱ ያለእኛ ፈቃድ ባንጋበዘው ፈቃዳችንን ጥሶ ለመግባት የማይሞክር መሆኑ ነው። አዕምሮአችንን በክርስቶስ ሀሳብ መመላት የምንችለው ቃሉን በልባችን ወስጥ መሰጠር የቻልን እንደሆነ ነው። ጻዊት «አንተን እንዳልበድል ቃላህን በልቤ ሰወርሁ» ይላል (መዝ. 119:11)። በሰይጣን ፍልጻ አዕምሮአቸው ተመትቶ የሚሰቃዩ ሰዎች የእግዚአብሔር ቃል ያሰፈሩትባቸዋል። በ1ኛ ተሰሎንቄ 5:8-9 ጳውሎስ «...እኛ ግን ከቀን ስለ ሆንን የእምነትንና የፍቅርን ጥሩና የመጻኅንም ተስፋ እንደ ራሱ ቁር እየለበስን በመጥን እንኑር፤ እግዚአብሔር ለቁጣ አልመረጠንምና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መጻኅን ለማግኘት ነው እንጂ» ይላል። እዚህ ላይ ጳውሎስ «የራሱ ቁርን» የተሰጠ ቁር ብሎ ይጠራዋል።

ክርስቶስ ደህንነታችንና ተስፋችን ነው። ተመልሶም የሚመጣው እኛን ለመውሰድ ነው። ተመልሶ እንደሚመጣ ፍጹም እርግጠኞች ነን፤ እርግጠኛ የምንሆነው ያኒ ብቻ ሳይሆን አሁንም በእማኞች ልብ ወስጥ እንደሚኖር እናውቃለን። የተረሳንና ፍጹም የጠፋንን፣ ጠላታችን ያሸነፈንና እንዲሁም በጠገድ ግዕበል የተመታን ሲመሰለን፣ የደህንነት ተስፋችን አደጋ ወደ ሌላበት ሰፍራ ዞር ያደርገናል። የደህንነት ራሱ ቁር አዕምሮአችንን የሚሸፍን፣ ወይንም የሚሞላ ከሆነ ፈጽሞ ተስፋ መቀረጥ አይገባንም። ያለንበትን ሁኔታ ስለሚያወቅ አይተወንም፤ እኛ ወዳለንበት ሥፍራ ይመጣል። «...እርሱ ራሱ አልለቅህም ከጥም አልተወህም፤ ብሎ አልና ስለዚህ በድፍረት ጌታ ይረዳልና አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል እንግለን...» (ዕብ. 13:5-6)።

ረ. የመንፈስ ሰይፍ

የመጨረሻው የጦር ዕቃ «የመንፈስ ሰይፍ» ሲሆን ትርጉሙም የእግዚአብሔር ቃል ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆላስያስ ሰዎች «የክርስቶስ ቃል በሙላት በእናንተ ይነር...» በማለት ይመክራቸዋል (ቆላስይስ 3:16)። ቃሉና ክርስቶስ ምንጊዜም ስለማይነጣጠሉ የክርስቶስን ኃይልና ሥልጣን ካመንና ከተቀበልን የቃሉንም ኃይልና ሥልጣን መቀበል አለብን። «የመንፈስ ሰይፍ» ሲል መጽሐፍ ቅዱስን በአጠቃላይ ማለቱ ይሆን? «ቃል» የሚለው ሀሳብ በግሪክ ቋንቋ ሁለት ዓይነት ትርጉም አለው። ይኸውም አንደኛው በሰፊው የታወቀው «ሉጎስ» ሲሆን የሐንሰ በወንጌሉ በመጀመሪያው ምዕራፍና ቁጥር 4ይ የጠቀሰው ነው። «መጀመሪያ ቃል (ሉጎስ) ነበር ቃልም (ሉጎስም) ከእግዚአብሔር ጋር ነበር ቃልም (ሉጎስም) እግዚአብሔር ነበር» የሚለው ነው (ዮሐ. 1:1)። ሌላው ትርጉም ደግሞ ብዙ ጊዜ ያልተጠቀሰ «ሬማ» የሚለው ሃሳብ ሲሆን ይህኛው ከሉጎስ የተለየ ትርጉም የያዘ ነው። «ሉጎስ» እግዚአብሔር የተናገረው ጠቅላላ «ቃል» እግዚአብሔር የሰጠው ሙሉ ራዕይን የሚያመለክት ነው። «ሬማ» ግን በአንድ በተለየ ጊዜ ለተለየ ሁኔታ የተናገረው ቃል ነው። አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ወይም ጥቅስ ለተለየ ሁኔታና ጊዜ የሚያገለግል ቃል ነው።

«የመንፈስ ሰይፍ» ስንል «ቃሉን» ለአንድ የተለየ ሁኔታ የምንጠቀምበት ማለት ነው። አማኞች በሚያስፈልጋቸው ጊዜ ለተለያዩ ሁኔታዎች ሲያልፉ የሚጠቀሙበት ታልቅ መሣሪያ ነው። የሰይጣን ፍላጻ ሲዋጋን በልዩ ፈተና ውስጥ ስናልፍ ካለንበት ሁኔታ በአሸናፊነት ለመውጣት ግራ በተጋግን ወቅት የእግዚአብሔር ቃል ለዚያ ላለንበት ሁኔታ መልስ ሊሰጠን የሚችል በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በፍጥነት ወደ አዕምሮአችን ብቅ ይላል። ይሄ «የእግዚአብሔር ቃል (ሬማ)» እንደ ቀስት በወቅቱ የተወረወረ የመንፈስ ሰይፍ ነው። «የመንፈስ ሰይፍ» የተባለበት ምክንያት ምንጩ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን የሚያመለክት ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በአስፈላጊው ወቅት ያመጣውና ፍጹም ብርቱ ያደረገው መልዕክት በመሆኑ ነው። ተስፋ ሊያስቆርጠን ለመጣው ሰይጣን መልስ ይሰጣል።

ለመከላከልና ለማጥቃት የተሰጠን የጦር መሣሪያ «የመንፈስ ሰይፍ» የተባለው ብቻ ነው። መከላከል ብቻ ሳይሆን ጥቃትም በጠላት ላይ ያደርሳል። የሰይጣንን ውሸት ከእኛ ሕይወት ብቻ ሳይሆን ከሌሎችም ሕይወት ያጠፋል። ለክርስቲያን ትክክለኛ የማጥቂያ መሣሪያው «የእግዚአብሔር ቃል» ነው። ለእግዚአብሔር ቃል ማንም ጠበቃ ሊቆም ለትና ሊከላከልለት አይገባም፤ አማኝ ያለበት ኃላፊነት ቃሉን ማወጅ ብቻ ነው። የዕብራውያን መልዕክት ጸሐፊ «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና የሚሠራም ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተላለ ነው።

ነፍሰንና መንፈስንም፥ ጅግትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል...» ይላል (ዕብ. 4:12)። የእግዚአብሔር ቃል ራሱን ችሎ ኃይለኛ በመሆኑ የእኛ እርዳታ አያስፈልገውም። በዘመናት በሰይጣን አነሳሽነትና ቀስቃሽነት ብዙዎች መጽሐፍ ቅዱስን ለማጥፋት ከፍተኛ ጥረት አድርገው ሳይሳካቸው ቀርቷል። በዘመናችንም ቢሆን በአዕምሮ ችሎታቸው በጣም የላቁትን ሰዎች ሰይጣን በመጠቀም የእግዚአብሔርን ቃል፥ «የሰዎች ተራ ቃል» አድርጎ ለማሳየት፥ ያለውን ተቀባይነት ለመቀነስ፥ የረቀቀ ሥራ ሲሠራ እናያለን፤ ይሁን እንጂ አልቻለም።

እውነትን በሚያጣምም ዓለም ውስጥ «የእግዚአብሔር ቃል» እምነታችን እንዳይናጋ የሚጠበቀን ኃይል ነው። «የመንፈስ ሰይፍ» ከሁሉ በላይ ኃይልና ሥልጣን ያለው ሕያው ቃል ጥቃት ሲደርስብን የሚጠነክረን የጦር መሣሪያ ነው። ይሄ «የመንፈስ ጦር» ምን ያህል ጊዜ እውነት ከሚመስል አሳሳች ትምህርትና ፍልስፍና ተከላክሎ እንዳንገን ብዙዎቻችን በመንፈሳዊ ሕይወት ልምምዳችን ውስጥ አይተነዋል። አንዳንድ ፍልስፍናዎችና የሕይወት ልምምዶች፥ ብዙዎች ስለሚከተሉባቸውና እንዲሁም በጣም እውነት ስለሚመስሉ ተሳታፊነት ከመስመር ለገደባቸው ጥቂት ሲቀረን፥ ይሄ «የመንፈስ ሰይፍ» ምን ያህል እንደጠበቀን ብዙዎቻችን እንመሰክራለን። በዚህ ዓለም ላይ ብዙ እውነት የሚመስሉ አሳሳች ነገሮች ሰላሉ፥ ምንም ያህል «በአስተሳሰባችን የበሰልን ነን፤ ነገርን ማግራትና መመርመር እንችላለን» ብንልም፥ የሰይጣንን ውሸት ለመለየት በአዕምሮ ችሎታችን በጣም ውስን ስለሆንን፥ ያለ ቃሉ በቀላሉ ተሰናክለን እንወድቃለን።

አንዳንድ ጊዜ «የመንፈስ ሰይፍ» መሸነፍ ሲደርስብን ትንሽ ሲቀረን፥ እግዚአብሔር ሰይፉን በእጃችን በአስፈላጊው ወቅት ቶሎ ያስጨብጠናል። ለምሳሌ፥ ንዴታችንን መቆጣጠር አቅቶን ለረጅም ዘመን የምናዝንበትንና የምንጸጸትበትን መጥፎ ድርጊት እንዳንፈጽም፥ «የሰው ቁጣ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አይሠራም» (ያዕቆብ 1:20) በማለት ያስቆመናል፤ ምላሳችን ከፋ እንዳይናገር ይገታዋል። የእግዚአብሔር መንፈስ ትክክለኛውን ቃል በአስፈላጊው ወቅትና ሁኔታ ላይ ሆነን ወደ አዕምሮአችን ሲያመጣው ወይም የመንፈስ ሰይፉን በእጃችን ሲያስጨብጠን፥ የእኛ የክርስቲያኖች ድርሻ ምን ይሆን? ድርሻችን እንደ ቃሉ እንደሚነግረን መጠንቀቅ፥ መታዘዝና እንዲሁም «እምቢ» ማለት ለሚገባን ጥያቄ ሁሉ «እምቢ» ማለት ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ ቃሉን ወደ አዕምሮአችን ሲያመጣው ለዓላማ ነውና በቀላሉ ችላ አንበለው። እነዚህ ላይ አንድ መጠንቀቅ የሚገባን ነገር አለ። ይኸውም፥ ሰይጣንም በበኩሉ የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅስ ያለአግባብ የሚጠቀስበት ጊዜ አለ። ይህንን ዘዴውን በኢየሱስ ላይም ተጠቅሞበታል። «ይጠበቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዘልሃል፤ እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናክል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ

ተጽፎአልና» (ሉቃስ 4:11) በግለት ሲጠቅሰበት እናያለን። በዚህም ኢየሱስ አልተዋገለትም። እኛም በዚህ ዓይነት የሰይጣን ተንኮል እንዳንዋዥ አንዱን ጥቅስ ከመተበላችን በፊት ከሌላው ጥቅስ ጋር እናመሳክራለን።

ኢየሱስ ይህን «የመንፈስ ሰይፍ» ጥሩ አድርጎ ሲጠቀምበት እናያለን። «አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ እስከ እነዚህን ድንጋጦች እንጀራ ሁኑ ብለህ እዞን» ሲለው «ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል» (ሉቃስ 9:1-18) በግለት እየደጋገመ ቃሉን ሲጠቅሰለት እናያለን። ይህንን «የመንፈስ ሰይፍ» ለመጠተም እንድንችል ቃሉን እንደግጥሞ ግወት ይገባል። ቃሉንም ስንጠቅሰበት ጠላታችን ሰይጣን በተላሉ አይሸሸም። የቃሉን እውነተኛነት እንድንጠራጠር በግድረግ ሊዋጋን ይጥራል። ስለዚህ ከከርስ ቶስ ጋር በመጣበት ኃይላችንን ግጥፍከር ይገባል።

